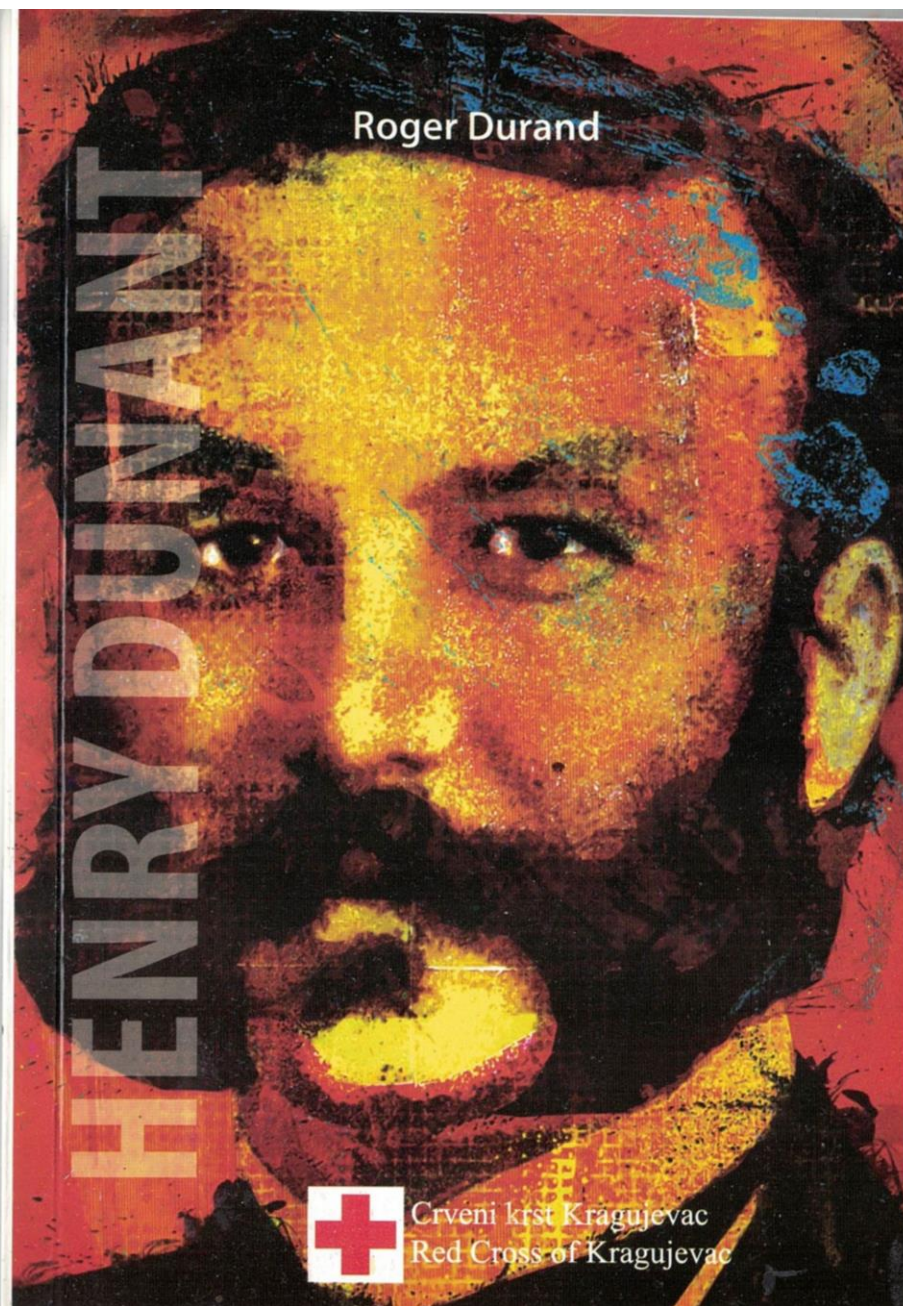

Da li postoji neobičnija i tragičnija sudbina od Dinanove? Kao svedok užasnih posledica bitke u Solferinu (24. jun 1859. godine), on ovekovečava knjigu Sećanja na Solferino i iz tog traumatičnog iskustva dve ideje - Crveni krst i Ženevsku konvenciju, čime postaje poznat i slavan širom Evrope. Međutim, ne uživa dugo u toj slavi, jer 1867. godine, siromaštvo je cena koju plaća zbog potpunog bankrota. U jednom periodu gost kraljeva i ministara, sada pati za korom hleba i biva ponižen time što je morao da nosi pocepanu i krpeljenu odeću. Takvo siromaštvo ga nije sprečilo da se bori za druge, velikodušnije ciljeve: zaštitu ratnih zarobljenika, projekat Međunarodne univerzalne biblioteke, ženska prava, međunarodnu arbitražu itd. Nakon godine izgnanstva i bede, on diriguje strategiju povratka, koja kulminira prvom Nobelovom nagradom za mir 1901. godine. Umire u Hajdenu, 30. oktobra 1910.

Ova kratka biografija predstavlja najvažnije karakteristike ovog velikog filantropa, njegove suštinske vizije, njegov entuzijizam i njegovu velikodušnost, ne prikrivajući njegove slabosti i maniju gonjenja. Ona ima za cilj da nas podseti na Dinanove ideje sa kojima se čovečanstvo može ponositi.

Rože Diran, istoričar, rođen je u Ženevi, 24. juna 1975. godine. Osnovao je Društvo Anri Dinan, kojim predsedava i rukovodi proteklih 35 godina. Objavio je brojne studije o Dinanu, kao i važne knjige o drugim ključnim humanitarnim ličnostima: generalu Diforu, Eli Dikomenu i Gistavu Adoru.

Ova biografija je izdata zahvaljujući sekretaru Crvenog krsta Kragujevca **Nevenki Bogdanović** i predsedniku Crvenog krsta Ohrida **Saši Točkovu**.

Koliko je mnogo postigao Gustav Moynier! Predlaganjem strategije za realizaciju ideja koje je Anri Dinan predstavio na poslednjim stranicama knjige Sećanje na Solferino, on daje značajan doprinos osnivanju Crvenog krsta. Ženevska konvencija, koja je predstavljala početak savremenog međunarodnog humanitarnog prava, proizilazi uglavnom iz njegovog pera. Kao predsednik Međunarodnog komiteta Crvenogkrsta od 1864. do 1910. godine, Moynier daje strukturan okvir i doktrinu i osnovne smernice svog rada sve do danas. On je bio jedan od osnivača Instituta za međunarodno pravo i preteča međunarodnog sistema krivičnog prava.

I pored svega toga, ubrzo posle svoje smrti, biva zaboravljen.

Napisana na jednostavan, direktan način, ova kratka biografija podseća na najvažnije faze u životu i radu Gustava Moyniera i ističe značenje nasleđa koje nam je ostavio, bez koje čovečanstvo ne bi bilo to što jeste.

Fransoa Bunjon, diplomirani doktor političkih nauka, priključuje se Međunarodnom komitetu Crvenog krsta (MKCK) 1970. godine. Radio je i u direkciji i na terenu. Od januara 2000. do juna 2006. Godine on je direktor Međunarodnog prava i saradnje MKCK. Autor je više od pedeset publikacija o međunarodnom humanitarnom pravu i za istoriju Crvenog krsta i Pokret Crvenog polumeseca. Od maja 2010. godine, član je MKCK.

Ova biografija je izdata zahvaljujući predsedniku Crvenog krsta Ohrida **Saše Točkov** i sekretaru Crvenog krsta Kragujevac **Nevenke Bogdanović**.

